

Belateko Zohikaztegia / Turbera de Belate

Zer da zohikaztegia?

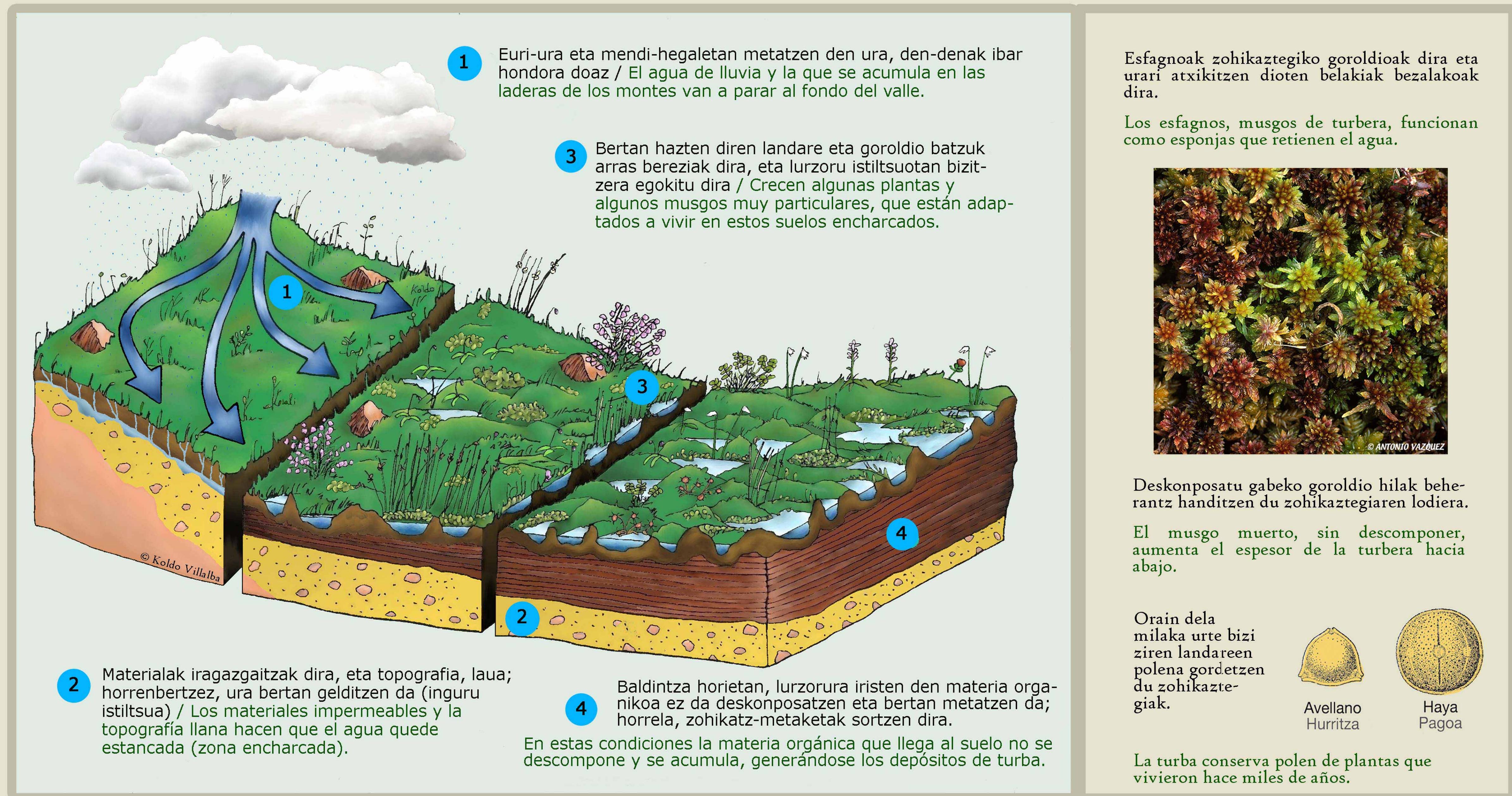
Zohikaztegiak inguru istiltsuetako habitatak dira eta oso ingurune mugatzailean sortzen dira: euri anitz, temperatura hotzak, lurzoru iragazgaitzak, ura metatzea eragiten duten lubetak, eta oro har, giro azidoak.

Baldintza horietan landaretza ez da arras deskomposatzen eta geldo-geldo metatzzen da (0,5 eta 10 cm artean, ehun urte bakoitzeko); horrek zohikatz-metaketa sortzen ditu.

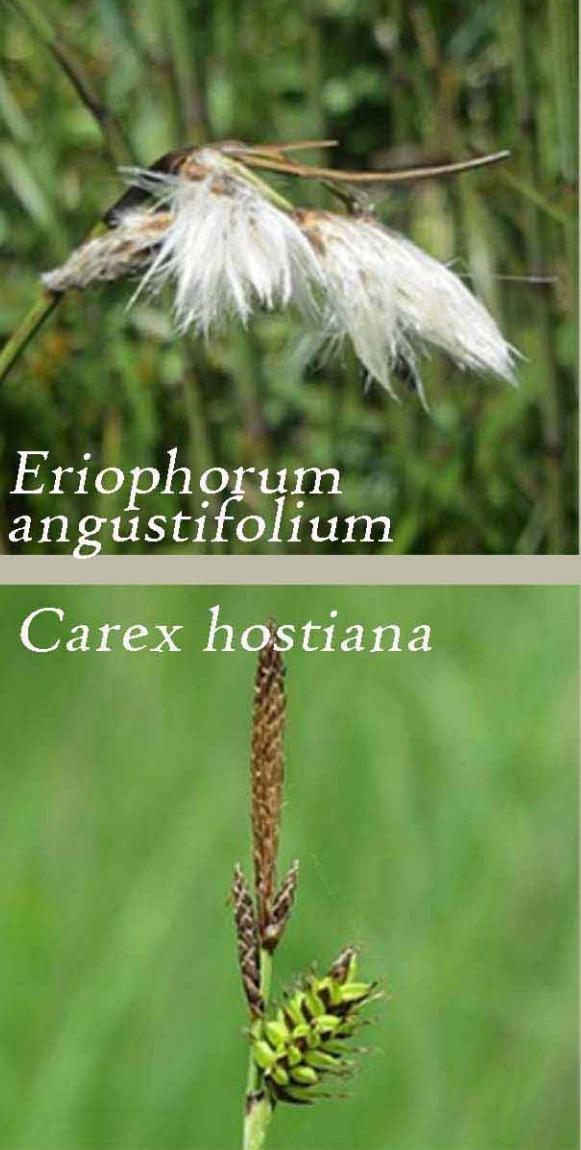
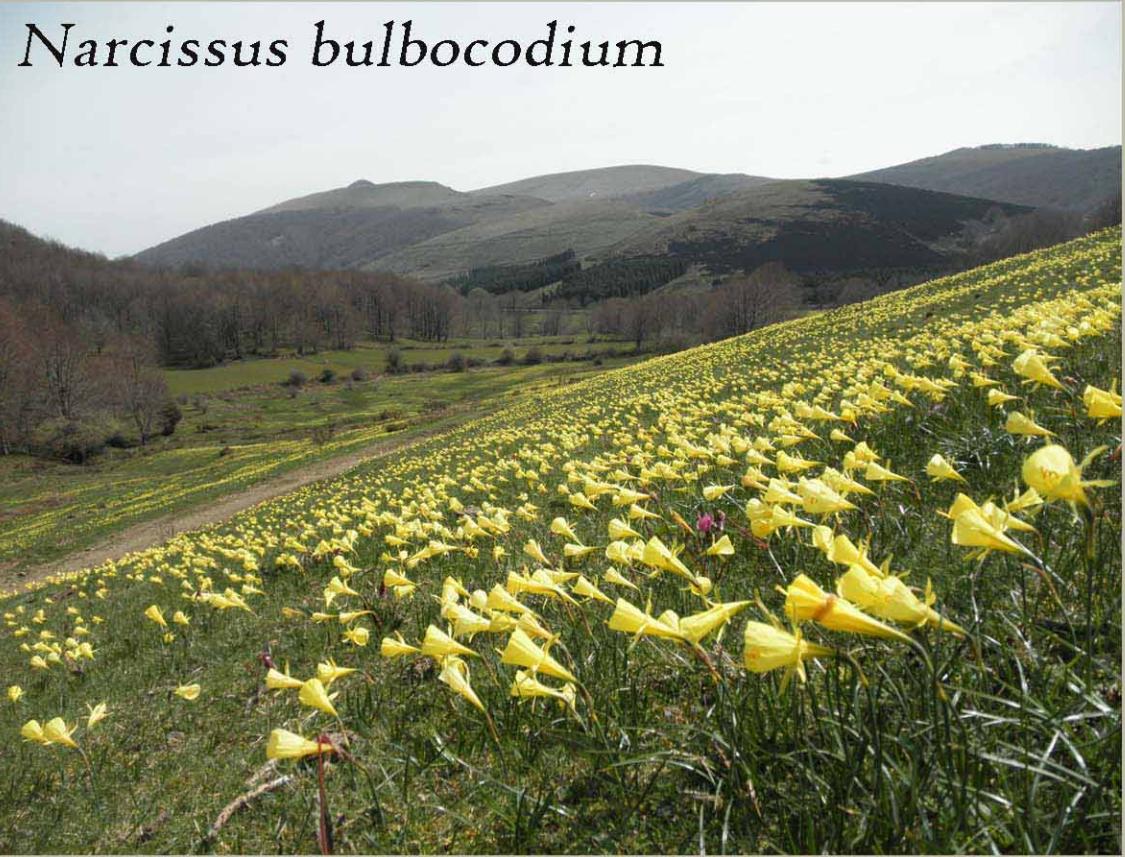
Zergatik da garrantzitsua zohikaztegiak kontserbatzea?

Gure bazterrotan, horrelako habitat naturalak arras gutxi direlakoz eta, gainera, era anitzetako animalia eta landare bereziak daudelakoz; batzuk babestuak, eta bertze batzuk, arrunt bakanak.

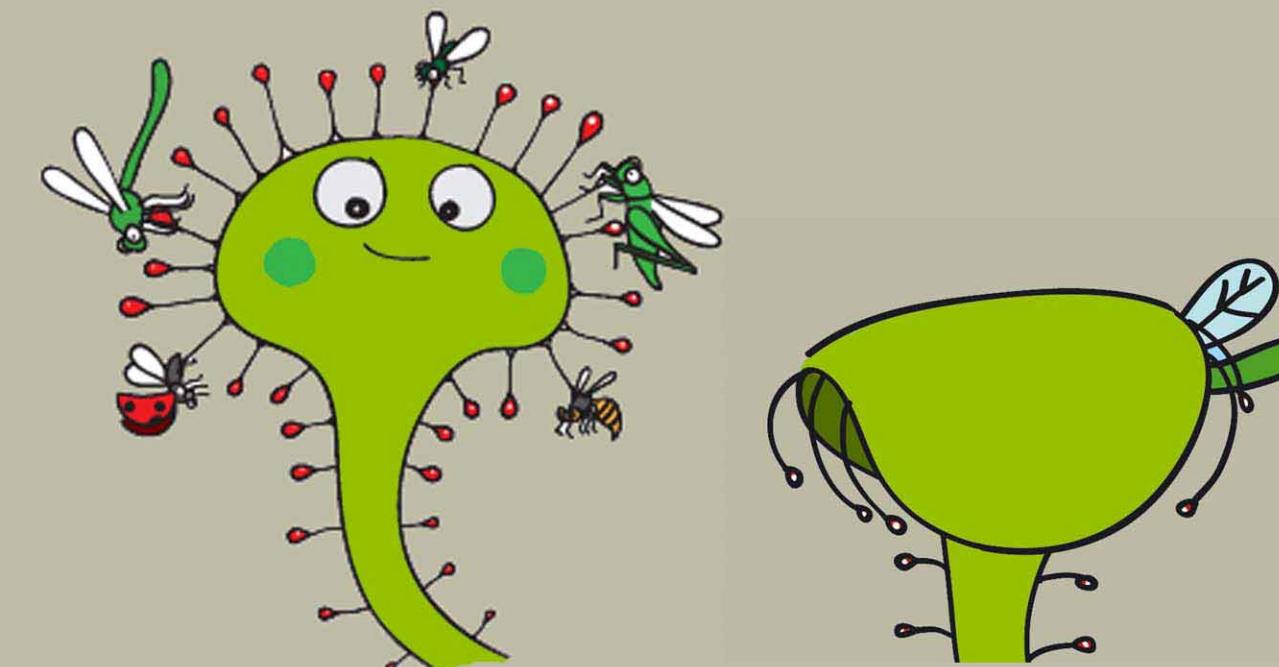
Zohikatzaren lodiera nabarmena denean, gauza jakingarria da zinez aztertzea inguruko landaretzatik heldu eta metatzzen den deskomposatu gabeko materia organikoa (polen-pikorrik, batez ere), horrek funtsezko informazioa ematen baitu inguruko klima eta paisaia denboraren joanean nola bilakatu diren jakiteko.

Intereseko espezieak Belaten

Especies de interés en Belate

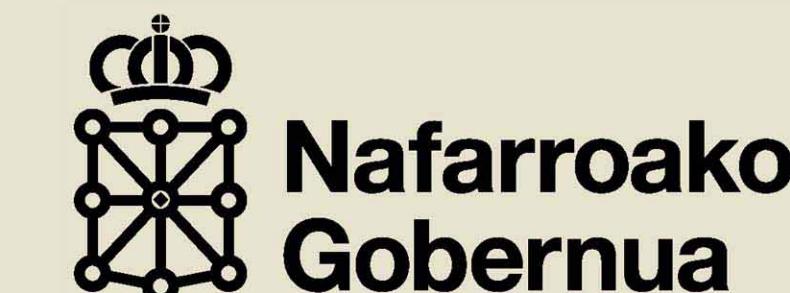

Drosera landare haragijalea da eta, lurzoruko mineral defizitari aurre egiteko, hostoetan itsatsirik gelditzen zaizkion intsektuak jaten ditu dieta osatze aldera.

La Drosera es una planta carnívora que, para paliar el déficit de minerales del suelo, complementa su dieta con los insectos que quedan pegados en sus hojas.

Eguzki ihintza / Atrapamoscas
(Drosera rotundifolia)

LIFE · TREMEDAL Nat/Eu/1707

LIFE+ TREMEDAL proiektuak helburu du Iberiar Penintsulako iparraldeko hezegune kontinental multzo bateko zohikaztegiak habitat eta habitat higrofilo guztien kontserbazio-egoera hobetzea.

El proyecto LIFE+ TREMEDAL busca mejorar el estado de conservación de los tipos de hábitats turbosos y higrófilos de un conjunto de humedales continentales del norte de la Península Ibérica.

Belateko Kontserbazio Bereziko Eremua (KBE) Kudeatzeko Planean hainbat lan aurreikusi dira leku hau leheneratzeko. Hori egin ezina litzateke, Nafarroako Gobernuak Baztango eta Ultzamako Udalekin akordiorik egin gabe.

Nafarroako Gobernuak, "La Caixa" Gizarte Ekintzak (2008an) eta LIFE TREMEDAL proiektuak (2012-2015) finantzatu dute Belateko zohikaztegia lehenera-tzeko egitasmoa.

El Plan de Gestión de la Zona Especial de Conservación (ZEC) de Belate incluye actuaciones para la recuperación de este lugar, que no sería posible realizar sin el acuerdo de Gobierno de Navarra con los ayuntamientos de Baztan y Ultzama.

Gobierno de Navarra, la Obra Social "La Caixa" (en 2008) y LIFE TREMEDAL (2012-2015) han financiado el proyecto de restauración de la turbera de Belate.

Belateko zohikaztegia aunitz aldatu da azken hamarkada hauetan eta, ziur aski, baita aitzinetik ere. Lehenago, zohikaztegi landaretza hazten zen, baina gaur egun, ordea, ia ez dago era horretako landaretza aztarnarik. Baina, oraindik ere badago zohikatza metaketa handia eta ia ukitu gabe kontserbatu da gaur eguneraaino.

Zohikaztegia leheneratzeko lanen xedea da iraganeko baldintza hidrológikoak ahal den neurrian lehengoratzea eta, era berean, abertzaintza behar bezala kudeatzea zohikaztegi balioak zaintzeo.

La turbera de Belate ha sufrido una importante transformación en las últimas décadas, y probablemente también antes. En la actualidad, apenas conserva vestigios de la vegetación de turbera que albergaba en el pasado, sin embargo, cuenta con un importante depósito de turba que se ha conservado prácticamente intacto hasta la actualidad.

La restauración de la turbera tiene como objetivo recuperar en la medida de lo posible las condiciones hidrológicas del pasado y llevar a cabo una gestión ganadera acorde con la conservación de los valores que alberga.

2008tik honat egindako lanei esker, zohikaztegi landareak hazi daitezkeen toki batuetako hezetasun maila handitu da. Hori lortze aldera, zurezko dikeak egin, lurpeko drainatzeak kendu eta kanalak lurrerakin hertsit dira.

Las últimas actuaciones realizadas desde 2008 han permitido aumentar el nivel de humedad de algunas zonas en las que pueden desarrollarse plantas propias de turbera. Para lograrlo se han construido diques de madera, se han eliminado drenajes subterráneos y se han tapado canales con tierra.

